

Poul Christensen: Den højtærede Minister nedlagde en bestemt Indsigelse imod, at der ikke i Ministerierne skulde arbejdes ordentligt. Det har jeg aldrig sagt, det kunde ikke falde mig ind. Nej, det, jeg anker over, er, at man stadig kommer med Krav om nye Embedsmænd, idet jeg mener, at der er Embedsmænd nok dernede. Det, jeg ønsker, er en Kommissions Nedsættelse for at komme til Bunds i den gamle Slendrian. Jeg kan henvise til de Oplysninger, der tilflød det Udvalg, der var nedsat angaaende de ministerielle Lønningslove. En Del af dem staar i hvert Fald i Rigsdagstidenden. Det viste sig af dem, at en meget stor Del af Embedsmændene i Ministerierne ikke alene havde privat Beskæftigelse, som den højtærede Minister talte om, men ogsaa andre offentlige Hverv og Embeder. Ja, der var endogsaa dem, der drev det til at have Embeder i to Ministerier. Jeg tror derfor ikke, at den højtærede Minister med Grund vil kunne paastaa, at deres Tid er optagen. Vi kende jo alle den ministerielle Arbejdstid fra 11 til 4, og vi vide, at der kun behøver at være en af Embedsmændene til Stede i den angivne Tid. Det forlanges ingeniunde, at de alle skulle være der. Hele Arbejdsmetoden dernede er en saadan, at jeg ikke ønsker stykkevis at reformere paa dette Omraade, men at man enten gennem en Kommissionsbehandling eller derved, at den højtærede Minister selv tog Initiativet, søgte paa dette Omraade at gennemføre en Reform til Bunds, saaledes at vi fik virkelige ministerielle Embedsmænd og ikke private Folk, der drev offentlige og private Erhverv ved Siden af hinanden, og som i mange Tilfælde nærmest kun havde den Opgave i de ministerielle Kontorer at inkassere deres Løn. Det er dette System, jeg er imod. Jeg har ikke udtalt mig om, at Arbejdet ikke blev udført ordentligt; det tror jeg meget vel, det gør. Jeg erklærede ogsaa første Gang, jeg havde Ordet, at naar man virkelig vilde reformere paa dette Felt, jeg mener i Retning af at indskrænke de ministerielle Embedsmænds Antal i Stedet for stadig at udvide det, og der er jo ingen Tvivl om — det næres der heller ingen Tvivl om her i Tinget —, at deres Antal vilde kunne indskrænkes, hvis de kun fik deres Embeder dernede at passe, saa skulde jeg ikke være karrig med Lønningerne. Det beder jeg den højtærede Minister være forsikret om. Jeg ved vel, at det er de bedste Kræfter, der paakræves, og jeg øn-

sker ogsaa, at et ordentligt Arbejde faar en ordentlig Løn. Men jeg ønsker ikke, at man skal sidde som Embedsmand og ved Siden deraf have mangfoldige andre Bestillinger baade offentlige og private. Efter de Oplysninger, der tilflød det nævnte Udvalg, kan man gaa ud fra, at for adskilliges Vedkommende er det væsentligste, de have at bestille i de ministerielle Kontorer, at hæve deres Gage.

Finansministeren (Brun): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det private Arbejde, de ministerielle Embedsmænd have, selvfølgelig ikke maa lægge Bestridelsen af deres Embedsstilling Hindringer i Vejen. Hvis der kommer Konflikt mellem det private Arbejde og deres Embedsstilling, gør vedkommende sig skyldig i Forsømmelse af sin Embedsstilling. Konsekvensen heraf er altsaa ikke, at det maa forbydes dem at have private Stillinger, men at Forsømmelse af deres Embedsstilling til Fordel for det private Hverv maa medføre, at de maa forlade Embedsstillingen. Naar Forholdet er dette, tror jeg, der er et saadant Pres paa Embedsmændene, at de nok skulle lade være at paatage sig private Forretninger, som ikke stemme med deres Embedsstills Natur. At udstede et virkeligt Forbud mod, at Embedsmændene beskæftige sig med private Forretninger, hvor det ikke paa noget Punkt kan tænkes at komme i Konflikt med deres Embedes Beskaffenhed, vilde være at lægge et alt for stærkt Baand paa Individernes personlige Frihed, og naar det indrettes saadan, at Anvendelse af deres private Stillinger til Misbrug af deres Embedsstilling eller paa en Maade, som gaar ud over Statens Interesse i god Varetagelse af Embedsstillingen, medfører, at de maa forlade Embedsstillingen, er der efter min Overbevisning et saadant Pres paa Embedsmændene, at der ikke er nogen Fare ved at tillade dem at have saadanne Stillinger. Noget andet var det selvfølgelig at tillade en Embedsmand at have en Stilling, som paa Forhaand er uforenlig med hans Embedes Beskaffenhed, men det vil naturligvis aldrig blive tilladt. Det er undertiden beordret Embedsmænd at indtræde i andre Statsstillinger end den, de i Kraft af deres Embede beklæde. Det giver maaske Embedsstillingen en vis Styrke. De indhøste derved til Fordel for deres Embede en Erfaring, som de ellers var ude af Stand til at indhøste, og jeg tror i Virkeligheden ogsaa, at Embedet